

3. Treba li članke 3., 5. i 6. Direktive 93/104/EZ te članke 3., 5. i 6. Direktive 2003/88/EZ tumačiti na način da se protive zakonodavstvu države članice prema kojem se sati u kojima službenik naveden u prvom pitanju tijekom vožnje ne obavlja nikakvu djelatnost ali je dužan biti u stanju pripravnosti kako bi po pozivu mogao obavljati djelatnost radi otklanjanja smetnji u strojarnici smatraju odmorom?
4. Treba li članke 3., 5. i 6. Direktive 93/104/EZ te članke 3., 5. i 6. Direktive 2003/88/EZ tumačiti na način da se protive zakonodavstvu države članice prema kojem se sati u kojima službenik naveden u prvom pitanju tijekom vožnje ne obavlja nikakvu djelatnost ali je na uputu kapetana dužan obavljati djelatnost ako je to potrebno u vezi s neposrednom sigurnosti broda, osoba na brodu, tereta ili okoliša ili radi pružanja pomoći drugim brodovima ili osobama u nevolji na moru smatraju odmorom?

-
- ⁽¹⁾ Direktiva Vijeća od 21. lipnja 1999. o Sporazumu o organizaciji radnog vremena pomoraca koji su sklopili Udruženje brodovlasnika Europske zajednice (ECSA) i Savez sindikata transportnih radnika u Europskoj uniji (FST) (SL L 167, str. 33.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 223.)
- ⁽²⁾ Direktiva Vijeća od 12. lipnja 1989. o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja radnika na radu (SL L 183, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 50.)
- ⁽³⁾ Direktiva Vijeća od 23. studenoga 1993. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (SL L 307, str. 18.).
- ⁽⁴⁾ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (SL L 299, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. srpnja 2015. uputio Appeal Commissioners (Irska) – National Roads Authority protiv The Revenue Commissioners

(Predmet C-344/15)

(2015/C 311/37)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Appeal Commissioners

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: National Roads Authority

Tuženik: The Revenue Commissioners

Prethodna pitanja

1. Ako javnopravno tijelo obavlja aktivnost kao što je pružanje pristupa cestama nakon plaćanja cestarine i ako u toj državi članici postoje privatna tijela koja naplaćuju cestarine na raznim cestama na kojima se naplaćuju cestarine u skladu s ugovorom s dotičnim javnim tijelom, sklopljenim u skladu s nacionalnim zakonskim odredbama, treba li tumačiti drugi podstavak članka 13. Direktive Vijeća 2006/112/EZ ⁽¹⁾ na način da se dotično javno tijelo treba smatrati konkurentnim dotičnim privatnim operaterima jer bi postupanje prema javnom tijelu kao da ono nije porezni obveznik dovelo do značajnog narušavanja tržišnog natjecanja, unatoč činjenici da (a) ne postoji, niti može postojati tržišno natjecanje između javnog tijela i dotičnih privatnih operatera i (b) ne postoji dokaz o postojanju stvarne mogućnosti da neki privatni operater uđe na tržište radi izgradnje i upravljanja cestom na kojoj se naplaćuju cestarine koja bi bila konkurentna cesti na kojoj se naplaćuju cestarine kojom upravlja javno tijelo?

2. Ako takva pretpostavka ne postoji, na koji način se može utvrditi nepostojanje značajnog narušavanja tržišnog natjecanja u smislu drugog podstavka članka 13. Direktive Vijeća 2006/112/EZ?

(¹) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost SL L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1. str. 120.)

Žalba koju su 7. srpnja 2015. podnijeli Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) i Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 28. travnja 2015. u predmetu T-169/12, Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) i Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-345/15 P)

(2015/C 311/38)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK), Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) (zastupnici: B. Evtimov, odvjetnik, D. O'Keeffe, *Solicitor*)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije, Europska komisija, Euroalliances

Zahtjevi

Žalitelji zahtijevaju da Sud:

- ukine presudu Općeg suda,
- donese konačnu meritornu odluku ako stanje postupka to dopušta,
- podredno, vrati predmet na ponovno suđenje Općem sudu,
- naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova,
- naloži intervenijentima snošenje vlastitih troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelji navode da je Opći sud povrijedio pravo EU ocjenom žaliteljevih tužbenih razloga kako slijedi:

- prvim žalbenim razlogom, žalitelji navode da je Opći sud počinio pogrešku u tumačenju članka 11. stavka 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009 (¹) (Osnovna antidampinška uredba) i počinio pogrešku u svojoj pravnoj ocjeni kada je odbio tužbeni razlog prema kojemu članak 11. stavak 9. Osnovne antidampinške uredbe i njegovo upućivanje na članak 2. Osnovne antidampinške uredbe zahtijevaju da institucije izračunaju antidampinške marže prilikom svih privremenih revizija čime one također krše načela dobre uprave, transparentnosti i pravne sigurnosti,